

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Jurida Petra Natália ügyvéd (címe) által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe) I. rendű, II.rendű felperes neve (II.rendű felperes címe) II. rendű, III.rendű felperes neve (III. rendű felperes címe) III. rendű felpereseknek - a Dr. Kathi Krisztina Ügyvédi Iroda (címe) alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyiségi jogsértés miatt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2016. október 25. napján kelt 40.P.23.921/2016/4. számú ítélete ellen a felperes részéről 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű felperest, hogy 15 napon belül 25.000 (huszonötezer) forint + áfa, a II. és III. rendű felpereseket, hogy személyenként 15.000-15.000 (tizenötezer-tizenötezer) forint + áfa másodfokú költséget fizesse meg az alperesnek.

Kötelezi az I. rendű felperest, hogy 80.000 (nyolcvanezer) forint, a II. és III. rendű felpereseket, hogy személyenként 48.000-48.000 (negyvennyolcezer-negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket fizesse meg külön felhívásra a Magyar Államnak.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Keresetükben a felperesek annak megállapítását kérték, hogy az alperes megsértette az I. rendű felperes jóhírnévhez, a II. és III. rendű felperesek jóhírnévhez és becsülethez fűződő személyiségi jogát a napján közzétett bejegyzésében foglaltakkal, melyben kifogásolta, hogy a felperesi cikkben megjelent diéta az általa üzemeltetett internetes oldalról került átvételre, mégpedig forrásmegjelölés nélkül. Kérték az alperes kötelezését elégtételadásra nyilatkozattétel formájában, melyet az eredeti bejegyzésre hivatkozással kértek közzétenni. Kérték továbbá kötelezni az alperest arra, hogy a sérelmezett bejegyzéséhez fűzött kommentek szerzői részére külön-külön egyéni üzenetben küldjön tájékoztatást, mely tartalmazza a valótlan állítását. Kérték az alperes eltiltását a további jogsértéstől, ennek keretében a bejegyzés eltávolítását, valamint az I. rendű felperes javára 1.000.000 forint, míg a II., III. rendű felperesek javára személyenként 500.000-500.000 forint összegű sérelemdíj megfizetésében marasztalását.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felpereseket, hogy fizessenek meg az alperesnek 15 napon belül 100.000 forint + 27.000 forint áfa, mindösszesen 127.000 forint ügyvédi munkadíjat. Megállapította, hogy a feljegyzett eljárási illeték összege 120.000 forint, melyet a felperesek kötelesek a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Főigazgatósága külön felhívására megfizetni oly módon, hogy az I. rendű felperes 60.000 forint, a II. és III. rendű felperesek személyenként 30.000-30.000 forint megfizetésére kötelesek.

Az I. rendű felperes által kiadott napján megjelent ... éves különszámának ... oldalán olvasható, a III. rendű felperes által írt „....” című cikk megtekintése alapján megállapította, hogy az ott leírtak nem utalnak a III. rendű felperes újságíróra. A cikkből nem derül ki a szerző kiléte, így az alperesi ... bejegyzés és az újságcikk olvasói nem vonatkoztathatják a leírtakat a III. rendű felperesre. A ... átlagolvasója a cikk alapján nem nyomoz a szerző személye után.

A II. rendű felperesi főszerkesztő vonatkozásában ugyanerre a meggyőződésre jutott. Az átlagolvasó ugyancsak nem kapcsolja össze a több mint 100 oldalas kiadványon belül megjelent cikk kritikáját a főszerkesztő személyével. A sérelmezett alperesi ... bejegyzés a II-III. rendű felpereseket semmilyen módon nem nevezi meg, a kifogásolt szöveg és a cikk alapján személyük az olvasó számára azonosíthatatlan. A „.... nagyon okos lányok” megszólítás feltételezi a szerzők női mivoltát, azonban konkrétan az íróra, vagy a főszerkesztőre nem utal.

Ezért a Ptk. 2:45. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakra hivatkozással, a törvényszövegben megfogalmazott „más személy” kifejezés használata okán azt a következtetést vont le, hogy a sérelmezett bejegyzésben szereplő megszólítás, amely általában véve az I. rendű felperest célozza meg, alkalmatlan a II. és III. rendű felperesek személyiségi jogainak a megsértésére, ezért a II. és III. rendű felperes keresetét elutasította.

Az I. rendű felperes által előterjesztett kereset vonatkozásában abból indult ki, hogy a sérelmezett bejegyzés első mondatával az alperes általánosságban utalt az I. rendű felperes alkalmazásában álló, a magazint készítő nőnemű újságírókra. A bejegyzés a továbbiakban értékítéletet, bírálatot fogalmaz meg az I. rendű felperes cikkével kapcsolatosan. Abból kitűnik, hogy az alperes azonosnak tekinti az általa korábban már nyilvánosságra hozott fenékformáló diétát a cikkben szerepeltetett diétával.

Úgy ítélte meg, hogy a fenékformáló diéta nem ...-án látott először napvilágot az alperes internetes oldalán, hanem az egy évtizedek óta ismert dietetikai alapelveket tartalmazó összeállítás, amely bárki számára könnyedén elérhető a témához kapcsolódó cikkek összegyűjtése révén. A diéta védett ismeretet nem tartalmaz, az az Szjt. 1. § (6) bekezdése értelmében nem védett szerzői mű. Nem minősül a Ptk. 2:47. § (2) bekezdésében szabályozott védett ismeretnek sem.

Ennek megfelelően sem a felperesek, sem az alperes nem állította, hogy a fenékformáló diétát egyedi módon alkották meg, ami arra vezet, hogy téves lenne az alperesi bejegyzés azon tartalma, miszerint a felperesek az alperes által korábban közzétett diéta másolásával írták a cikket. Ennek azonban az elsőfokú bíróság azért nem tulajdonított jelentőséget, mert az alperesi bejegyzés a teljes szöveggörnyezet figyelembevétele mellett véleményként, bírálatként jelenik meg. Az olvasó a bejegyzés alapján maga döntheti el, hogy azonosnak, hasonlóknak tekinti-e a két diétát, illetve úgy gondolja-e, hogy az alperesi, vagy a felperesi étrend egyedi munka. A ... oldalon megjelenő értékítélet stílusa ironikus, csípős, kifejezésmódjában oly mértékben azonban nem bántó, hogy az érintettje személyiségvédelemben részesüljön. A bejegyzés stílusa arra is alkalmas, hogy az olvasó azt ne tényállításként, hanem véleményként fogja fel, miután az száraz, adatszerű, tudományos tényközléseket nem tartalmaz. Ezért az I. rendű felperes keresetét is elutasította.

Megállapította, hogy a perrel felmerült költségek megfizetésére a pereszes felperesek kötelesek. Az alperesi jogi képviselő munkadíját a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet alapján határozta meg.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az I., II., és III. rendű felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen az elsőfokú határozat megváltoztatását és a kereseti kérelmüknek helyt adó döntés meghozatalát kérték. Másodlagosan az alperes javára megítélt perköltség csökkentésével, vagy annak megállapításával, hogy a felek saját perköltségeik viselésére maguk kötelesek, az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását indítványozták.

Jogorvoslati kérelmében az I. rendű felperes vitatta, hogy az alperes sérelmezett állítása az értékelés és a bírálat kategóriájába tartozik. Abban az esetben, ha az véleménynek minősül, olyan értékítéletet tükröz, amely burkoltan tényállítást fejez ki és negatív megítélésre ad alapot. A „diéta lenyúlása” egy kriminalizált cselekmény, amely egy országos ismertségű lapkiadó tartalmával összefüggésben különösen bántó, érdekeit sértő állítás. Hivatkozott a sérelmezett bejegyzéshez fűzött kommentekre, mely szerint az olvasók bírálat nélkül elfogadták az alperes által közölt tény, miszerint az egyedi munkájának tartott diétáját a felperesek ellopták. Az alperesi bejegyzés valótlan tényállítást fejez ki, mellyel olvasóit megtéveszti, így a személyiségi jogsértés megvalósult. A közlés egyértelműen hátrányos, negatív tartalmú tényállítást tartalmaz, amely státuszára, médiapiaci szerepére és helyzetére tekintettel különös jelentőséggel bír. Ezzel az alperes nyilvánvalóan tisztában van.

Kifejtette, hogy az alperes a testkultúra témakörében véleményformáló blogger, bejegyzéseit rengetegen követik, emellett diétás ebéd házhoz szállításával, étrendkiegészítők, ruházati termékek értékesítésével is foglalkozik. Tartalomszolgáltató bloggerként ugyanazt a közönségréteget célozza, mint az I. rendű felperes, így a bejegyzés mögött akár piaci, gazdasági érdekek is húzódnak. Több esetben előfordult, hogy az I. rendű felperes sértő bejegyzéseket közölt, a tárgybeli cikk egy rosszhiszemű kampány része. Az alperes követői és olvasói pontosan és egyértelműen be tudják azonosítani a felperesek személyét és nem ismeretlen, nem újszerű számukra a bírálat. Az alperes közönsége rendszeresen és visszatérően találkozik olyan bejegyzésekkel, melyekben a felpereseket indokolatlanul bántó kifejezésmóddal, kampányszerűen tünteti fel negatív színben, ezért különösen alkalmas a társadalmi megítélésük hátrányos befolyásolására.

Egyetértett azzal az állásponttal, miszerint a diéta, vagy fogyókúra módszer nem védett szerzői mű, ezért is megtévesztő a „lenyúlták” közlés.

Tekintettel arra, hogy a vélemény is csak akkor élvezheti a jog védelmét, ha az megalapozott, kifejtették, hogy az alperesi és a felperesi diéta jelentős mértékben különbözik egymástól, az alperes ezért is indokolatlanul kelti azt a látszatot, hogy a felperesek magatartása etikailag elítélendő. A két diéta mindössze néhány ponton egyezik ugyanakkor jelentős mértékben különbözik.

A felek nem állították, hogy a fenékformáló diétát egyedi módon alkották meg, emiatt tévesen ítélte meg az elsőfokú bíróság az alperesi bejegyzést, hogy a felperesek a cikkhez csak az alperes által korábban közzétett diéta másolásával jutottak.

Egy vitatott tartalommal kapcsolatosan azt állítani, hogy azt valaki ellopta, kiváltképp sértő, indokolatlanul bántó közlés.

A II. és III. rendű felperesek beazonosíthatóságát érintően kifejtették, hogy a II. rendű felperes mint a ... főszerkesztője köteles nevét a magazin impresszumában feltüntetni. Személyének és megítélésének különös jelentősége van a felperesek számára, rendszeresen szerepel médiaeseményeken, sajtóorgánumokban, ezért nem állítható az, hogy nem azonosítható az alperes által megjelölt „... nagyon okos lányok” egyikeként. A III. rendű felperes tekintetében hivatkozott arra, hogy az eredeti magazinpéldány alapján megállapítható, hogy a III. rendű felperes neve a

szokásos módon feltüntetésre került a cikk mellett, továbbá az impresszumban szintén a szerzők között megjelenik, ezért ugyancsak azonosítható a „... nagyon okos lányok” egyikeként.

Sérelmezték továbbá, hogy az ítélet kihirdetésekor elhangzott indokolás és az írásba foglalt ítéleti indokolás jelentős mértékben eltér egymástól, valamint kérelmük ellenére sem kapták meg a tárgyalásról készült jegyzőkönyvet.

Az alperes javára megítélt perköltség összegét túlzónak és indokolatlanul magasnak tartották, különös tekintettel arra, hogy az alperes perbeli magatartása egy visszatérő elemekkel azonosítható, lejárató kampány része, így számíthatott arra, hogy a felperesek jogi utat vesznek igénybe. Az ügyben egy tárgyalás került megtartásra, ami ugyancsak nem indokolja a magas perköltség megállapítását.

Fellebbezési ellenkérelmében az alperes az elsőfokú határozat helybenhagyását indítványozta. Utalt arra, hogy a felperesi fellebbezésben megjelölt korábbi blogbejegyzések nem képezhetik jelen per tárgyát.

A felperesek fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és a határozatának indokolásában kifejtett állásponttal egyetértett, így az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

A jogvitában irányadó jogszabályi rendelkezéseket az elsőfokú bíróság a határozatának indokolásában megjelölte, így azokra a másodfokú bíróság csupán visszautal.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy a II. és a III. rendű felperesek olyan alperesi ... bejegyzés tartalmát tették keresetük tárgyává, amely semmiféle utalást, közvetett elemet, vagy egyéb beazonosíthatóságra alkalmas megjegyzést nem tartalmazott rájuk nézve. Osztotta azt az álláspontot, mely szerint az alperes blogjának átlagolvasója nem fog utánajárni a II. és III. rendű felperes személyének, nem fogja leellenőrizni a ... impresszumát. A szerző személye az alperesi bejegyzéshez bevágott újságrészletnél nem olvasható. Ezért helyesen került sor annak megállapítására, hogy a II. és III. rendű felpereseknek mint érintetteknek az azonosítása objektív módon nem volt lehetséges, azaz keresetösségi joggal nem rendelkeztek, figyelemmel a Ptk. 2:54. § (1) bekezdésében foglalt szabályra is.

A Fővárosi Ítéltábla kiemeli azt, hogy miután az írás az alperes véleményét tartalmazta, nincs jelentősége annak, hogy az általa leírtak mennyiben felelnek meg a jóhiszeműség követelményének. Az alperes véleménynyilvánításához mellékelte a ... kapcsolódó cikkének azon részét, amely a diéta azonos részeit tartalmazza. Ezen kiragadott részlet vonatkozásában az volt megállapítható, hogy a kifogásolt alperesi közlés nem nélkülözött minden tényalapot. Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy az átlagolvasó számára adott a lehetőség arra, hogy a cikkből kiemelt diéta tartalmát összevesse az alperes által közölt diétával.

A PK 12. számú állásfoglalás értelmében a kifogásolt közléseket, tényállításokat a társadalmi érintkezésben általánosan elfogadott jelentéstartalom szerint kell figyelembe venni. A másodfokú bíróság megítélése szerint a kapcsolódó témákkal foglalkozó blogokon, ... oldalakon megszokottak a hasonló jellegű megnyilvánulások, melyeket az azokat figyelemmel kísérő olvasók nyilvánvalóan a

helyükön kezelnek, még abban az esetben is, ha a kommentjeikben akár perindításra is buzdítják az érintetteket.

A rendelkezésre álló peradatok alapján tehát a másodfokú bíróság megítélése szerint az alperes valós tényekből vont le következtetéseket. Az értékítéletekre, véleményekre, a személyes egyéni álláspontokra a véleménynyilvánítási szabadság minden esetben kiterjed, függetlenül attól, hogy az igaz, vagy hamis, érzelmeken, vagy értelmeken alapul. A sérelmezett bejegyzéssel az alperes a szabad véleménynyilvánítás Alkotmányban biztosított határait nem lépte túl.

Nem találta alaposnak a Fővárosi Ítéltábla a perköltség leszállítására irányuló fellebbezési kérelmet sem. Az elsőfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján, a pertárgyérték figyelembevételével a jogszabályban előírt mértéknek megfelelő összegű ügyvédi munkadíjat állapított meg. Annak leszállítására a másodfokú bíróság nem talált indokot.

A felperesek fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése szerint viselik az alperes másodfokú perköltségét. Ennek összegét a Fővárosi Ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése, 4/A. §-a alapján határozta meg. Ugyancsak a felperesek viselik a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán előlegezett, a fellebbezett pertárgyérték után számított 8% mértékű [Itv. 39. § (1) bekezdés, 46. § (1) bekezdés] fellebbezési illetéket. Az illeték megfizetésére vonatkozó rendelkezés a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésén alapul.

Budapest, 2016. április 6.

. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke - előadó bíró

Dr. Kovács Éva s.k.
bíró

Dr. Istenes Attila s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő